

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

T ante H

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

thol. Vgu. somniauit. Vir. li. ænei. vii. Fit lōge
tænia vitæ: h̄ est extremitas: vt Serui⁹ exponit
Sed p̄ vittis posuit manifeste Vir. cum dixit li.
ænei. v. Puniceis ibant euincti tempora tænis.
Quare tænia dici p̄t & tæna. Alij volūt vt apd
Virg. legat tænis: vt amphibracus pes sit trib⁹
p̄stans syllabis: prima & vltima longis: media
breui. Thēna vrbs a Prole. ponit in Samaria.
Hoc tenus huius tenoris: p̄ laqueo vel tēdicu
la apud Plau. in Bacchidibus: vbi ait. Pēdebis
hodie pulchre ita intendi tenus
Tenus. Regre in dictiōe tænia
Terebra. Require in dictiōe terebrum.
Terebrū neu. gñe. & terebra fœ. declinari pōt:
instrumentū est quo ligna perforant: & cum t
exili scribit: siue a teroris: siue a græco deriuat.
Tergeo terges secūda piug. & tergo tergis ter
tia declinari pōt: testibz Diome. Charisio: Pro
bo: Celfo: Seruio: Prif. Hora. lib. ij. sermonū.
Posita pauone velis: quin hoc potius q̄ galina
tergere palatū. Iuue. saty. v. Vasa aspera terge
at alter. Hiero. in Apocal. capi. xxij. Et abster
get deus omnē lachrymā ab oculis eorum: &
mors vltra nō erit. Et facit in p̄terito terfi. in su
pino terfum & tertū: Nonio teste Varronē in
ducēte dicentē. Terta niter galea. Et Cato de li
beris educandis ait. Circūtonsi sūt & terfi: atq;
vnctuli: vt magnonis videant esse seru
Tergo. Require in dictiōe tergeo.
Tergum Require in dictiōe terqus.
Tergus hui⁹ oris: coriū appell. i. Vir. li. ænei. i.
Tergora deripiūt costis. Tergū dorsum voca
tur: nō tm̄ animantiū: sed etiā aquarū: auctore
Marcel. dicente Virg. geor. iij. Vndaq; iam ter
go ferratos sustinet orbes. Ponit nonnūq; tm̄
p̄tergore. Virg. li. ænei. i. Mercatq; solū: facti
denoie Byrsam. Taurino quantū possent cir
cūdare tergo. Tergū item scutū dicit: teste Ser
uio. Virg. li. ænei. viij. Aduersi in tergū Sulmo
nis. id est scutū. Declinat nonnūq; hic terqus hu
ius terqus. Lucre. li. ij. Ponderibus solidis: ne
q; quicq; a tergibus obster.
Termen. Require in dictiōe terminus.
Terminus & termen in recto declinabāt antiq.
Nā terminem p̄tulit Acci⁹: vt Varro refert de
lingualati. ac eūam Ennius: vt testis est Festus.
Græci dicunt τερτοπορος
Tero teris facit in p̄tō triui teste Prif. quinetiam
et terui. Tibul. Aut operi isuetas attulerisse ma
nus. Terreo terres cū duplicato r: secūde cōiū
ga. facit in p̄terito terrui.
Terreo. Require in dictiōe terero.
Tespia huius tespia cum t exili opidū est Boe
tia: teste Ptolem. quod lib. ix. Strabo dicit Heli
coni esse proximū: quæ & tespia p̄lali tm̄ nu
mero a Tullio declinant. Aut enim ad Seruiū

Sulpicium. Tirum Manlium: qui negociatur
tespijs: vehementer diligo.
Tespia. Require in dic. tespia.
Testa. Regre in dictiōe testis.
Testis cōis gñis est: p̄ testiculo aut mas. tm̄. Hec
testa & h̄ testu indecl. in vno scato dici p̄t: testi
bus Prif. & Phoca. Var. de ling. lat. Testuaciū
dicit: quod in testu calido coquebatur
Testu. Require i dic. testis.
Testificor. Reg. in dictiōe testor
Testor testaris cōmune vbum est: testibz Gellio
lib. xv. noctiū anticag. & Prisciano Cicero. in
ducente dicentē. Publicis literis testata. Testi
ficor autē deponens verbū est
Teucer cū t & c exilibz: & Teucrus in recto de
clinari p̄t. Vir. li. ænei. iij. Teucr⁹ rhœteas pri
mū est aduectus ad oras: p̄priū fuit viri nomē
qui etiā a græcis Τεύκρος dicitur
Teucrus. Regre in dictiōe teucer
Teutates cū t exili vbiq; scribit. neq; a θεος q
est deus deriuatur: vt cum Catholi. somniauit
Vgu. sed gallicū vocabulum ē Mercurij apud
illos cognomen. Lucan⁹ in. i. Et quibus immi
tis placetur sanguine dito. Teutates: horresq;
feris altaribus Hefus
Teutones cū t exili vtrōbq; populi sunt: qui &
teutoni & teutonici vocantur. Luca. li. vi. Cā
ber exiguis et lōgis teuton⁹ armis. Vir. li. ænei.
viij. Teutonico ritu soliti intorquere catenas
Teutoni. Require in dictiōe teutones.
Teutonici. Require ibidem
T ante H
Thasia. Regre in dictiōe thapsus
Thasium. Ibidē Thasius. Ibidē
Thasus. Require ibidem.
Thabaida. Require in dictiōe thabais
Thabais regio grō huius thabais vel thebai
dos. & hæc thabaida ab actō græco formata
declinari potest. sicut Persis & Persida. Prole
mais & Ptolemaida. & cū th aspira. et æ diph.
annorat. sicut Thæbe: a qua (vt dixim⁹) Thæ
bais ægypti regio denominata est.
Thæba. Require in dic. thæbe.
Thæbani. Require ibidem
Thæbe. Require in dictiōe thæbe.
Thæbe. Require ibidem.
Thæbe hui⁹ bes cū th aspi. & æ diph. teste Apu
le. ea. frōne: quā in dictiōe syncerus docuim⁹.
& Thæba hui⁹ thæbe. & Thæbe p̄lali tm̄ nu.
declinari potest. Quid. de sine titulo. Quid refe
ram Asopon: quē cepit Martia thæbe. Sta. lib.
Thæ. viij. Viue supstes (ait) diræq; ad mœnia
thæbe. Solus abi. Idē lib. Thæbai. xi. Aut Da
nais edice rogos aut prælia thæbis: nomē fuit
nonnullarū vrbium: Quæ vna fuit i Aegypto
teste Diodoro libro Historiarum. ij. De qua

fuue. Atq; vet⁹ Thebe cētū iacet obruta port⁹
 Et ab hac teste Pli. li. xxxvi. natu. hist. regio the
 baica æthiopie prætermina denotata est. a qua &
 Thebei cū æ diph. in prima & secūda syl. vo
 cati sūt. alia fuit Thebe i Boetia. a q̄ Thæbani
 appellati sūt. alia fuit i Cilicia patria androma
 ches Hec̄tor⁹ vxoris: q̄d Oui. tetigit li. i. tristitū:
 cū ait. Nec cruciere min⁹: q̄ quom thebana cru
 entum. Hec̄tor a Thessalico vidit ab axe trahi.
 alia fuit in Lucania: teste Pli. lib. iij. natu. histo.
 alia fuit in foelici Arabia: teste Ptole.
 Therfander cū th aspi. & r a n s: & therfandr⁹ de
 clinari i recto p̄t. Virg. li. gneid. ij. Therfandr⁹:
 Schenelusq; duces: & dur⁹ Vlyffes: ppriū fuit
 Therfandr⁹. Reg. i dic. therfander (viri nomē
 Thæsaure. Require in dictione thæsaure.
 Thæsaure & thesaure declinari p̄t: teste Capro
 de latinitate. Et (vt Apu. placet) cū æ diph. an
 notat⁹ p̄ th aspiratū: ea. f. rōne: quā i dictione sy
 cerus docuim⁹. a neq; thesaure q̄ est positio de
 scēdit: vt cū Catho. Vgu. somniavit: maxime cū
 thesaure cū e apd gr̄cos scribat⁹: cui⁹ syllaba pri
 ma corripit⁹ thesaure cū x: ipam pdu
 cētē syl. vt est etiā apud Hora. ser. xvi. Thesau
 ro inuēto: q̄ mercenari⁹ agrū illū ipsum merca
 tus arrauit. Vir⁹ Seruatag mella: thesaure⁹ reli
 nes. Deriuat⁹ aut thesaure a thesaure futuro idi
 catiui modi: q̄d ē ponā. sicut ab ēzō futuro i
 dicatiui mōi: q̄d ē hēbo: sex⁹ deducit⁹ aspiratōe
 in smutata: vt i ipsa dictione vidim⁹. Est aut the
 saure⁹ vt scripsit Paul⁹: de acgrendo re: dñio:
 vetus q̄dā pecunię depositio: cui⁹ nō extat me
 moria: vt iā dñm nō habeat: qn etiā thesaure
 dñ: cui⁹ extat mēoria. & dñm habet: vt i euāge
 lio Lucę. c. xij. legi⁹. Vbi ē thesaure tuus: ibi &
 cor tuū erit. Ponit⁹ nōnunq̄ thesaure⁹ & p loco
 in q̄ auz recōdit⁹: vt in euāgelio Mar. habet⁹. Et
 ap̄tis thesaure⁹ suis: s̄ est caplis obtulerūt ei mu
 nera: auz: tus: & myrrhā. Et vt tradit Marcel.
 in malā quādoq; partē thesaure⁹ accipit. vnde
 Plau. in Amphytri. ait. Qui domi vxorē meā
 impudicitia impediuit tenco thesaure⁹ stupri.
 Thyas cū th aspi. & y gr̄co: Bacchi sacrificula
 vocat⁹. Virg. iij. gnei. Thyas vbi audito stimu
 lant trieterica baccho. Thyasus cū th aspirato
 & y gr̄co a Tortel. scribi p̄cipit: sed apud gr̄
 cos cū i: thiasus scribit⁹. Neq; em ab eo q̄ Thy
 as ybo deducit⁹. dici p̄ chorea vel saltatio: p̄ci
 pue i dñis: licet ad alia trāsserāt. nā ab eō iā
 q̄d est rē diuinā facio deducit⁹: q̄q̄ a eō etiam
 Domiti⁹ sup. iij. fil. deriuari tradat. Et licet i pri
 ma syl. sit ēi diphthōgus apud gr̄cos: tñ tum
 apud illos: tum apud latinos correpta ē: dicēte
 Vir. in Buco. Daphnis thiasos iducere bacchi
 teste em Theodoro: gaza i orthographia mul
 ta sūt yba q̄ apud gr̄cos cū ēi diph. annotat⁹:

quorū nomē deriuatū p i scribit⁹: vbi nōnunq̄
 syllaba corripitur: vt λειβω libo. λιβαροσ
 tus mōtis nomē. Dionys⁹ in perihegesi. η καί
 εσπεσιοι πεπαρομερου λιβαροιο. thi
 as aut cū y gr̄co: a eō uo: q̄d ē furo descēdit. &
 nō tñ apud latinos: vt est apud Vir. sed etiam
 apud gr̄cos primā pduci syllabā. Hesiodus
 in georgica. ἄλτο τέπαντοιοῦ ἀνέμω
 νέουσι κακτά.

Thyasus. Require in dictione thyas.

Thyle hui⁹ les cū th aspi. & y gr̄co scribit⁹: et si a
 Tortel. cū t exili & i lati. scribi p̄cipiat: insula ē
 in vltia septentrionis p̄t: testib⁹ Diony. & Stra
 bo. Eustachio. de q̄ Vir. geor. i. Tibi seruiat vl
 tima thyle. Alij vertētes y gr̄cū i u: dicūt thu
 le. alia ē eodē noīe insula p̄tra sinū carthaginis
 Thylos cum th aspirato & y gr̄co scribit⁹: et si
 a Tortel. cū t exili & i lati. scribi p̄cipiat: insula
 est cū oppido eiusdē noīs in mari Indico: teste
 Pli. li. vi. natu. histo. Hāc Ptole. ponit insulā in
 sinu Persico foelici arabie adiacentē. de q̄ Pris.
 in perihegesi. Hic thylos ē superās: vastē mira
 cula terre. Tilia cū t exili & i lati. vtrobiq; ar
 bor ē. de q̄ Vir. geor. ij. Nec tilia leues: nectōr
 no raxile buxū. Tiliū: vrbs ē littoralis a latere
 occidentali Sardinie: teste Pto. Et hāc dictiones oēs
 cū vnico scribūt⁹.

Thylos. Reg. in dic. thyle

Thymber. Require in dictione tymba.

Thymbra. Require ibidem.

Tymbreus. Require ibidem.

Thymbr⁹. Require ibidem.

Thymū. Reg. in dic. thymus.

Thymus cū th aspirato & y gr̄co: laur⁹ est sil
 uestris bacca cerulea: teste Ser. & herba aroma
 rica: quod & hoc thymū decli. p̄t. Vir. Dumq;
 thymo pascentur apes dum rore cicadæ.

Thyree. Reg. in dic. tyrinx.

Thyrus. Regre in dictione thyrsis.

Thyrus cum th aspirato sequēte y gr̄co: pro
 prium fuit pastoris nomē. Thyrus hui⁹ thyr
 si eadem scriptura: gr̄cū est vocabulū. Neq;
 ex terra et sursum componit⁹: vt ridiculus cum
 Catholico somniabūdus dixit Vgutio: hasta
 quædā erat pampinis inuoluta: quam baccan
 tes in choreis deportabant: dicente Ouidi. Fa
 storum. iij. Fæmineos thyrso concitat ille cho
 ros. Est & eodem nomine fluuius: cuius hosti
 um est a latere occidentali Sardinie: vt Ptole
 meus ostendit.

Tholus cum th aspirato & vnico l: gr̄ca dictione
 est: teste Seruio. Neq; a tollo tollis descēdit: vt
 cum Catho. Vgu. somniavit. Est proprie ve
 luti scutum breue: quod medio in tecto ponit⁹:
 in quo trabes coeunt: ad quod dona suspendi
 consueuerant. Virg. libro. ix. æneidos. Si qua

ipse meis venatibus hausi: suspendiue tholo.
Thoraca. Regre in dic. thorax

Thorax cū th aspirato græcū est vocabulū: qd latine pectus transferit. neq; ab eo q est torus latinum vocabulū a tortis herbis dictus deriuat vt cum Catho. somniauit Vgu. Mas. gñis est: a cuius actō græco θωρηξ: nōnulli etiā hæc thoraca declinari volūt.

Thrace. Regre in dictōe thracæ

Thrace huius thraces cū th aspirato & c exili. & thraca huius thracæ. & hæc thracia declinari pte Neq; ab eo qd est trux dicta est: vt cū Catholi. omni auit Vgu. sed a θραξ: qd temerariū fecit. Sta. li. iij. Sil. Nā nec mihi barbara thrace Nec Libye natale solū. Vir. li. gneid. xij. Gemit vltia pulsu thraca pedū. Inde fit Trax: Thrac⁹ thracius: thracēsis. Iuue. Quid Seres: qd thraces agant. Vale. Flaccus li. ij. Cōgeminatq; prius athos: & pōrus: & ingēs thraca palus. Luca. Quātus piniferæ boreas quom thraci⁹ ossē Ab eo qd est thrax sit etiā sceminū thrassa cū duplicato s: vel etiā thraissa diuisa diphthōgo. Nā apud græcos θραξ habet iota subscriptū: q appellat diphthōgus ipropria: quā si diuerfis θραξ. id est thraix disyllabū dicit: cui⁹ sceminū erit thraissa: & adiectiue thraic⁹ & thraicius. Itē a θραξ masculio: qd apud Iones: ga & longū in x mutāt: thracēsem indicat: sit thraisa & threissa cū ei diph. & threicius siue threic⁹ vt apud Home. Ili. ij. & p τὸ μὲν οἱ θεοὶ πῖν τοὺς θραξικῶν οὐρανὸς ἰχθυοί. Vir. li. ænei. vij. Threiciāq; Samū: q nūc Samotracia fertur: vbi diphthōgus ipsa diuidit. sicut etiam li. i. ænei. Vel qualis equos threissa fatigat harpalice. Est igit thracia regia Europæ: q teste Gelio li. x. notū. att. Sithon appellata fuit

Thracensis. Regre in dictōe thracæ

Thracia. Ibidē	Thracius. Ibidē
Thracus. Ibidē	Thraic⁹. Ibidē
Thraicus. Ibidē	Thraissa. Ibidē
Thraissa. Ibidem	Thrax. Ibidē.
Threicius. Ibidē.	Thraecus. Ibidē.
Threissa. Ibidē.	Thressa. Ibidē.

Thryos fce. gñis cū th aspirato & y græco fuit teste Home. vrbs sub dictōe Nestoris. Thryus eadē scrip. fluui⁹ est Helladis: q in Alpheim de currit: teste Home. li. Ili. ij. & mas. tūc gñis est

Thryus. Regre in dictōe thryos
Thucydides cū th aspirato & c exili & y græco i secūda syl. ppriū viri nomē: facit in gto Thucydides vel thucididæ: teste Prif.

Thule. Require in dic. thyle

T ante I

Tiara cū t exili & i latino fce. gñe. & tiaras mascul. declinari pte: testib; Priscia. & Ser. sup li. vij. gnei. Iuue. Phrygia vestit bucca tiara. Vir. li. p

fato. Sceptūq; sacerq; tiaras pile⁹ erat phrygi⁹
Tiaras. Require ibidem

Tyber cū t exili & y græco. & Tybers in recto declinauerūt antiq. & (qd mis; videf) fce. gñe nō masculino mō pulerūt: vt Caper testat: & Probus fluui⁹ est p vrbē fluēs a Tyberi tuscorū rege Albanorū: cognōiatus: auctori; Pompe. Liuius. Ouid. dicente lib. Fastorū. ij. Albula quē tyberim mersus tyberin⁹ in vndis. Reddidit hybernīs forte tumēbat aquis. Serui⁹ vero sup li. vij. gnei. Tyberim (ingr) alij a rege Aboriginū dictū putāt: q dimicās iuxta illū occidit. Alij autē a qdam Aborigine: quē Glaucus Minois filius interemit. alij ab Albanorū rege: qui in eū cecidit. Veg; & ante regē tyberinū. Thybris cū th aspirato sequēte y græco dictus fuit: nā cū Euāder ad Aeneā lōgo tpe ante Tyberinū loqueret (nondū em exarūcta fuerat alba) dixit. li. ænei. vij. Tū reges: asperq; imani corpe thybris. a q post itali fluuiū cognōmīe Thybrim. Dixim⁹: Amisit veg; vetus albula nomē: nisi forte velim⁹ dicere: q post primū versum vba sūt poetæ: nō euādrī: alij nō a more cuiuspiā: sed a θραξ: q est iniuria. Autē em quēdam tuscorū regē circa hui⁹ fluuiū ripas la trocinari p̄sueuisse: q trāseūtē crebr; afflicteb; iniurijs: ex q Thybrim cognōmīatū fuisse asserūt: qsi esset fluui⁹ θραξ: i. iniuriæ. Ex q ratiōe cū θραξ aspirēt: cū aspiratiōe Thybrim aūnotari volūt. Pli. li. ij. natu. hist. Tyberis iquit: antea thybris: & prius albula dictus fuit. & facit in gto thybris vel thyrbridis. Virgil. Si quando thybrim: vicinaq; thyrbridis arua Tyberis. Require in dictōe tyber.

Tybris. Require ibidē.

Tibur (si Prif. credit: q li. vij.) vbi de tertia decina. p̄tractat: latinū vult esse vocabulū: cū i latīno necessario scribit. Nos autē (historia ipsa q græca esse dictio ostendit: aduersante) cū y græco scribendū dicim⁹: vrbs est sex milib; passuū a roma distās: quā teste Solino ex aucte Caronis Cathyllus Arcas p̄fectus classib; Euādrī cōdidit. Pli. vero li. xvi. natu. histo. 3 Tiburto cōditam fuisse asserit. veg; Sextius græcus historicus li. vi. antiquatū hos celebres auctores i hūc modū cōcordasse videt. Ait em: Catyllus Amphiarai fili⁹ fuit. Hic post p̄digialem patrū interitū apud Thebas: iussu Oiclei aui sui: cū omni fœtu & sacris missus tres liberos in Italia p̄creauit: Tyburtū. f. Coracem: & Catyllū. Qui depulsi ex oppido haud lōge a Roma posito veterib; Sicanis: a noīe tyburti maximi notat; filij oppidū vocauerūt. Hec ille. Cui p̄sentire videtur Virg. li. vij. ænei. quom ait. Fratri Tyburti dictam cognomine gentē. Nam vti dem Sextius psequitur. nō desunt qui dicūt: singulū